

Chrzest Jezusa (J. 1:19-34, Łk. 3:21-22, Mt. 3:13-17, Mk. 1:9-11)

Dzisiaj spróbujemy znaleźć odpowiedzi na pytanie, jakie znaczenie ma chrzest Pana Jezusa. Jak pamiętamy, Jan Chrzciciel chrzcił ludzi na upamiętanie grzechów, by wyprostować ścieżki dla nadchodzącego Zbawcy.

“Gotujcie drogę Pańską, prostujcie ścieżki jego.” Iz. 40:3

Pan Jezus był poczęty z Ducha Świętego, który to Duch towarzyszył mu od poczęcia przez całe Jego ziemskie życie. Jezus był Synem Bożym. Jako człowiek, był bez grzechu. Czy zatem Jezus potrzebował chrztu na upamiętanie grzechu?

“Ustąp teraz, gdyż godzi się nam wypełnić wszelką sprawiedliwość.”

Jan Chrzciciel wiedział, że Pan Jezus nie potrzebuje ani upamiętania, ani odpuszczenia grzechów, ani zwrócenia się do Boga. Chrzest wodą, który może mu zaoferować Jan jest Jezusowi nie potrzebny! To Jezus jest tym, który chrzci ogniem i Duchem Świętym, to chrzest który otrzymujemy od Jezusa jest tym chrztem, który prowadzi nas do zbawienia.

Jednak dopiero chrzest Duchem Świętym, daje nam spełnienie Bożej obietnicy zbawienia. Ten chrzest otrzymujemy przez wiarę w Jezusa Chrystusa, akceptując Go jako naszego wybawcę, pokładając pełną ufność w Niego w naszym życiu. Prośmy dziś w modlitwie o ten chrzest ogniem żywym.

Chrzest Jezusa jest świadectwem, że to właśnie On jest obiecany i wyczekiwany Mesjaszem.

Jest to też piękny akt w którym jesteśmy świadkami działania

Trójcy Świętej. Widzimy oto Bóg Syn, ochrzczony w rzece Jordan przez Jana Chrzciciela. Widzimy zstępującego Ducha Świętego. Widzimy też głos z niebios, Boga Ojca. Wszystkie trzy postacie Jedyne Boga w jednej, jakże znaczącej scenie.

Czym jest chrzest?

W pierwszym liście apostoła Piotra, czytamy:

“Bóg cierpliwie czekał za dni Noego, kiedy budowano arkę, w której tylko niewielu, to jest osiem dusz, ocalało przez wodę. Ona jest obrazem chrztu, który teraz i was zbawia, a jest nie pozbyciem się cielesnego brudu, lecz prośbą do Boga o dobre sumienie przez zmartwychstanie Jezusa Chrystusa.” 1P 3:20-21

Zastanówmy się nad tym werselem.

“Który teraz i was zbawia”

Czy zbawia nas chrzest? Odwołajmy się do słów Pana Jezusa.

“Jam jest zmartwychstanie i żywot; kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.” J 11:25

Czy jest tu sprzeczność? Bynajmniej. Jak wiemy zbawieni jesteśmy tylko z łaski, przez wiarę w Pana Jezusa.

Aby zrozumieć znaczenie słów św. Piotra, musimy cofnąć się do ewangelii Marka:

“Kto uwierzy i ochrzczony zostanie, będzie zbawiony, ale kto nie uwierzy, będzie potępiony.” Mk. 16:16

“Ci więc, którzy przyjęli słowo jego, zostali ochrzczeni i pozyskanych zostało owego dnia około trzech tysięcy dusz.” Dz. 2:41

Widzimy więc, że w początkach chrześcijaństwa chrzest był przyjmowany po uwierzeniu w Jezusa i przyjęciu go jako swojego Zbawiciela. Był chrzest potwierdzeniem wiary. I o tym pisze Piotr, mówiąc o chrzcie, który nas teraz zbawia. Zbawia nas

wiara w Jezusa.

“Nie pozbyciem się cielesnego brudu”

Chrzest nie jest pozbyciem się grzechu. Chrzest sam w sobie nie jest upamiętaniem od grzechu. Uwolnić od grzechu może nas tylko nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus.

“Lecz prośbą do Boga o dobre sumienie”

Tu znajdujemy odpowiedź czym jest chrzest. Chrzest jest prośbą do Boga o dobre sumienie, o nowe serce, o nowe narodzenie. Pan Jezus mówi w rozmowie z faryzeuszem Nikodemem:

“Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego.” J 3:3

“Jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego.” J 3:4

“I pokropię was czystą wodą, i będziecie czyści od wszystkich waszych nieczystości i od wszystkich waszych bałwanów oczyszczę was. I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste.” Ez. 36:25-26

“przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa”

Na końcu tego wersetu dochodzi Piotr do samego sedna, do głównego przesłania, w słowach w których widzimy pełen obraz chwały Boga i wielkość Jego dzieła. Jezus cierpiał, umarł i zmartwychwstał, byśmy my mogli żyć!

Podsumujmy pięknymi wersetami z dziejów apostoelskich, w których oddana jest cała esencja ewangelii, dobrej nowiny o dziele zbawienia. Dz. 10:37-43